

דיני טהרה. הפסק טהרה, אופן הדיקה, מוך דחוק, שבעה נקיים, שוב
אופן הדיקה. ואז טהרה. אני לא מפתח מהמקווה. אני יודע שיש
כאלה שכן. זה נראה אי מוסיף ציליות לציג אותם אלא ההגשמות סביב זה
גורמת אי איזו אי נוחות אז אני צצה על הספה בסלון של טליה (לצחתי שמ
בדיו. אני הסכמתי להיחשף, לא היא) מדיכאון הכאוב שלי. אז היא שואלת
אומי "מה בדברים האלה מביא לך?". שוב אני צצה. אני לא יודע
להקיד. אז אני מושבת נצל. "כא כך היתה הגשמות יש פה בחור
ואסור. לא נוח אי עם זה". רק כשאנחנו מחשיבות אדבר אני מבינה שלא
נח אי שיש גקופה בכל חודש שבה אני "לא". לא טהרה.

"כשאנחנו לך שאם אסורה על בעלך זה לא בגלל משהו רע" אומרת אי
טליה "לא זה מושג שיכול להיות קשור גם אדברים טובים". אני מושבת על
מה שהיא אומרת, וביחד איגה מנסה להבין מתי לא הופך להיות דבר
חיוני. אני מודה שזה אוקח אי צמן אבל בסוף אני מבינה. זה עניין של
הגנהאות זה לא קשור אנכי או לא נקי, זה לא קשור למי שאני, אלא יש לנו
בחיים מצבים של כן ויש מצבים של לא. אז זה אני כן מסוגלת לקבל.